

Baba

– Ozan CANDAN · 21 Haziran 2020

Elbet silinecek kapıdan, camdan, Görüntün ve parmak izlerin...Zil çalmayacak her gün aynı saatte, Girmeyeceksin içeriye poşetler elinde, Sesini duymayacak kulaklarım, Ürpermeyecek kalbim, Bir kabahat işlediğimde! Yaşım kaç olursa olsun, Çocuk görmeyecek kimseler...Nasihat etmeyecek her konuda, Yol göstermeye çalışmayacak, Bir deniz feneri gibi! Kıyıları boş kalacak yokluğunda, Yanaşmayacak kimseler bu rıhtıma her şartta! Ve gün gelecek, Adını anmayacaklar bile, Ama bıraktığın değerler unutulmayacak, Adamlığın, insanlığın ve duruşun, Örnek olacak çocuklarına! Biz unutmayacağız herkes unutsa da, Adını da yaşatacağız, ilkelerini de, Belki silinecek sokaklardan adımların, Belki bir daha yürümeyeceksin, Selam veremeyeceksin kimseye, Fakat, bileceğiz ki bir yerlerde, Hala kol kanat geriyor olacaksın, Bazen rüyalarda, bazen yazıp bıraktıklarında! Ve şarkılarından dinleyeceğiz, Aklımıza her düştüğünde, Yanında olamasak da, Olacaksın dualarımızda, Hep takılırdın, kestane renklim, derdin, O zamanlar öyleydi saçlarım, Fakat şimdi biraz değişti yaş aldıkça, Boyum da artık boyuna denk! Gittikçe sana benziyorum baba! Şimdi saçlarımız da aynı renk...

Ozan Muhammet Candan